

Nr 9.

Ankom till riksdagens kansli den 2 mars 1933 kl. 2.30 e. m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående arvode till ledamöter av allmänt kyrkomöte.

I en till riksdagen avlåten, den 10 februari 1933 dagtecknad proposition nr 94, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över ecklesiastikärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att, under förutsättning att ändring i riksdagsordningen i överensstämmelse med av riksdagen såsom vilande antaget förslag till ändrad lydelse av §§ 12, 23, 38 och 50 riksdagsordningen bleve i grundlagsenlig ordning beslutad, godkänna de grunder för utgående av arvoden till kyrkomötets ledamöter, som föredragande departementschefen till nämnda statsrådsprotokoll föreslagit.

Enligt beslut av 1926 års riksdag må ledamot av allmänt kyrkomöte, som icke är bosatt å ort, där kyrkomöte hålles, åtnjuta av statsmedel ersättning för resekostnad till och från kyrkomötet enligt de grunder, som i sådant avseende gälla för ledamöter av riksdagen, samt i dagtraktamente under kyrkomötet 32 kronor, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt 960 kronor. Ledamot av kyrkomöte, som är bosatt å ort, där kyrkomöte hålles, undfår i dagtraktamente 24 kronor, vilket dagtraktamente dock ej må överstiga sammanlagt 720 kronor. (Kungörelse den 28 maj 1926, nr 151).

I proposition nr 195 till 1932 års riksdag framlades förslag till ändrad lydelse av § 12 riksdagsordningen, innebärande viss sänkning av riksdagsmännens dagtraktamenten. Det förutsattes härvid, att en sänkning av arvodena till kyrkomötets ledamöter likaledes skulle ske men att frågan härom lämpligen kunde anstå till 1933 års riksdag.

I anledning av nyssnämnda proposition beslöt 1932 års riksdag att såsom vilande för vidare grundlagsenlig behandling antaga förslag till ändrad lydelse av §§ 12, 23, 38 och 50 riksdagsordningen, innefattande bland annat sänkning av riksdagsmannaarvudet samt dess utgående icke i form av dagtraktamente utan såsom fast arvode för riksdag.

I anslutning till det vilande grundlagsförslaget har Kungl. Maj:t genom proposition nr 6 till innevarande års riksdag framlagt förslag till stadga om ersättnings utgående för riksdagsmannauppsdragets fullgörande.

I nu förevarande proposition föreslås sänkning av arvoden till ledamöter av allmänt kyrkomöte samt ändrade bestämmelser rörande resekostnads- och traktamentsersättning för resa till och från kyrkomöte. Med hänsyn bland annat till kyrkomötenas växlande längd har föredragande departementschefen ansett olämpligt att bestämma fasta arvoden och i stället förordat bibehållande av nuvarande system med dagtraktamenten. Med utgångspunkt från de i det vilande grundlagsförslaget stadgade fasta riksdagsmannaarvoden å 4,000, respektive 3,000 kronor, beräknade för en period av 150 dagar, har departementschefen föreslagit traktamentsbelopp av i avrundat tal 27 kronor för ledamot, ej bosatt å ort där kyrkomöte hålles, och 20 kronor för ledamot, bosatt å mötesorten. Dagtraktamentena borde ej få överstiga ett sammanlagt belopp för kyrkomöte av 810 kronor, respektive 600 kronor.

I fråga om reseersättning till ledamot av kyrkomöte, som icke är bosatt å ort där mötet hålles, har i anslutning till de grunder, som i förenämnda proposition nr 6 i sådant avseende ifrågasatts för riksdagens ledamöter, föreslagits, att resekostnads- och traktamentsersättning för resa till och från kyrkomöte skulle utgå i enlighet med bestämmelserna i gällande allmänna resereglemente, varvid kyrkomötesledamot borde anses tillhöra högsta rese- och traktamentsklass (I A).

Beträffande utredningen i övrigt får utskottet hänvisa till propositionen.

Utskottet.

Utskottet vill erinra, att det vilande grundlagsändringsförslaget i fråga om riksdagsmannaarvoden numera antagits och trätt i kraft samt att riksdagen, på hemställan av konstitutionsutskottet i dess utlåtande nr 3, antagit stadga om ersättnings utgående för riksdagsmannauppsdragets fullgörande i huvudsaklig överensstämmelse med det förslag, som av Kungl. Maj:t framlagts i förenämnda proposition nr 6.

I anslutning till vad sålunda beslutits rörande arvode till riksdagens ledamöter torde en sänkning böra äga rum jämväl av ersättningen till kyrkomötesledamöter. Vad Kungl. Maj:t i detta hänseende föreslagit, innebärande bibehållande av systemet med dagtraktamenten samt dessas bestämmande till 27, respektive 20 kronor, vill utskottet för sin del förorda.

Med avseende å reseersättning har i nyssnämnda stadga, med viss avvikelse från Kungl. Maj:ts förslag, föreskrivits bland annat, att vid resa till och från riksdag till riksdagsman, som ej är bosatt å ort där riksdag hålles, skall utgå ej mindre ersättning för därav föranledd resekostnad än även ett dagtraktamente å tjugufem kronor för vardera resan. Vad riksdagen sålunda beslutit bör enligt utskottets mening erhålla motsvarande tillämpning beträffande reseersättning till kyrkomötesledamöter.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,
att riksdagen må godkänna de grunder för arvoden och
reseersättning till ledamöter av allmänt kyrkomöte, som av
utskottet här ovan förordats.

Stockholm den 2 mars 1933.

På bankoutsrottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Åkerberg, Gustafsson* i Stensholm, *Lindley**, *Lindgren, Ström* i Lidköping, *Johansson* i Friggeråker, *Stendahl** och *Bjurström**;

från andra kammaren: herrar *Laurén, Ryberg, Paulsen, Johansson* i Sollefteå*, *Wikström**, *Svedman, Persson* i Tidaholm* och *Gustavson* i Sala.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.
